

Després no poguent servir
prest, molt prest van embarcar-me;
tot lo premi que 'm van dar
sigué l' import del passatjel

'M tornaren prest molt prest
al poble que m' ha vist naixer,
que podran ahorrar-se a aixis
manteair qui no 'ls fa falta!

Ab gran doló 'm van deixar
trist y sol ab ma desgracia
sens pensar ja mes ab mi
que res poden esperar-me. . . !

L' ofici qu' ans he tingut
no podrà pas servir ara,
que quedi inutilisat
defensant la mare patrial!

No serveixo no per res
que ni 'l-pá se com guanyarme
y m' han deixat trist y sol
trist y sol y ab ma desgracia. . . !

¡Oh! patria, patria, porque
t' has de mostrar tan ingrata,
pels que per tu hem dat la sang
y la dariam encare?

¡Oh! ¡patria, patrial porque
ets ab ta conducta estranya,
bona mara sols pr' uns fills,
per altres mala madrastra?

J. C. MONTANÉ

LA «SALEROSA»

La fumejant atmósfera del café, apenas
li deixaba cantar esgargamellant-se *pete-*
neras y malaguenyas.

Aquella naturalesa poch formada enca-
ra no podia resistir los esforços á que es-
taba condemnada per guanyarse 'l pá que
habia de servir per alentarla novament.

Bestida ab un llampant traje y adornant
sa caballera llassos de colors vius, fent
retrucar graciosament ab sas mans las

castanyolas ab que acompañaba sos sal-
tirons y *piruetas*, aquella criatura, quina
edad no arrivaria á 'ls sis anys, seguia ab
lo seu pare pobles y mes pobles, portant
una vida miserable.

Salerosa, com l' anomenaba lo seu pa-
re, era una moreneta, d' ulls negres, pre-
sumit caminar y aire de dona de mon.

La vida que portaba li exigia cert des-
gorbament y *derroche de gracias*.

En lo café aquell ha produït la *Salerosa*
gran entusiasme; sos cants eran aplaudits
frenéticament, habentse de repetir infi-
nitat de vegadas.

Sa veu s' anaba apagant y sos mohi-
ments eran cada vegada mes pesats y des-
compasets.

Al sortir pronunciaren afectuosament
el consabut «Buenas tardas».

Ya en lo carré digué ab veu ronca la
Salerosa á 'l seu pare «Estich cansada, no
puch caminar».

Lo pare 's posá la criatura en un bras
formant *pendont* ab la guitarra que porta-
va en l' altre, buscant un altre café ahont
ensenyar las galas de la «*Salerosa*».

La lluyta per la vida.

E. S. E.

Lo clavell y la violeta.

(Traducció.)

Aprenen, hermosas.

Fou per las flors proclamat
Rey d' una comarca extensa
Lo Clavell afortunat,
Comensant lo seu regnat
Quan lo seu l' Abril comensa.

Ab magestat sobirana,
(A istil de regia persona,
Portaba 'l mantell de grana
Y demunt sa testa ufana,
De rosada la corona.

Sa voluntad poderosa
Volgué una flor per esposa,
Flor digna del sobirá;